

Teologia Reformată – Ce se ascunde în spatele ei?

7 Împărăția de o mie de ani¹

Cum ajung creștinii la interpretarea unei Împărății de o mie de ani? Numărul o mie este menționat de șase ori în Apocalipsa 20. Nu se poate spune cu certitudine dacă cei o mie de ani menționați trebuie înțeleși literal sau simbolic, deoarece întreaga carte Apocalipsa conține multe simboluri. Dar aceasta joacă doar un rol secundar în interpretare. Diavolul este legat în timpul acestor o mie de ani (Apocalipsa 20.1-3). De aceea, există mulți învățători ai Bibliei demni de încredere care văd în această perioadă o perioadă prelungită de binecuvântare de nedescris și este evident că toate promisiunile pământești făcute de Dumnezeu lui Israel se vor împlini în această perioadă.

Pe de altă parte, Teologia Reformată respinge, de obicei, o *viitoare* Împărăție de o mie de ani.² Pentru mulți creștini marcați de Teologia Reformată, diavolul este legat în acest timp (în prezent) și, prin urmare, trăim deja astăzi în timpul în care diavolul este legat pentru o mie de ani (compară cu Apocalipsa 20.2). Aceasta înseamnă că astăzi există oportunitatea de a predica Evanghelia tuturor națiunilor. Numărul o mie este înțeles în general ca un număr simbolic și durează până la revenirea lui Hristos, după care va avea loc „judecata de apoi” și va începe Împărăția eternă.³ O întoarcere a poporului Israel este respinsă de marea majoritate a creștinilor adepți ai Teologiei Reformate⁴, la fel ca și o Împărăție a păcii în care promisiunile Vechiului Testament se împlinesc.

Această viziune a Teologiei Reformate are cu siguranță un anumit avantaj la prima vedere. Este un concept foarte simplu și se explică rapid. Cu toate acestea, dacă o comparăm cu numeroasele pasaje biblice din Vechiul și Noul Testament în care este anunțată o Împărăție a păcii la propriu, atunci această interpretare este deficitară. Atunci ajungem foarte repede la problemele care au fost deja menționate la punctul „Hermeneutica cu privire la profeție”.

Influența, pe care această învățătură o are asupra vieții noastre personale, cu siguranță nu poate fi descrisă în câteva cuvinte. Respingerea unei Împărății de o mie de ani conduce la o așteptare falsă a viitorului. Se poate citi despre excesele acesteia în cartea lui Randy Alcorn, *Der Himmel* (Hänsler-Verlag). Potrivit acestuia, creștinul are de fapt o așteptare profund pământească a viitorului. Raiul nu este atunci mai mult decât Pământul 2.0, o actualizare, ca să spunem așa,

¹ Recomandare: W. Mücher, *Tausend Jahre Frieden*, Lychen (Daniel-Verlag) 2004.

² Cu toate acestea, există interpreți recunoscuți ai Reformei care susțin așa-numitul premileanism clasic și consideră că o viitoare împărăție milenară este posibilă (deși fără distincția dintre credincioșii cerești și cei pământești). A se vedea: W. Grudem, *Biblische Dogmatik*, Bonn; Hamburg (VKW; Arche-Medien) 2018, de la p. 1247.

³ A se vedea: D. M. Lloyd-Jones, *Gott und seine Gemeinde*, Waldems (3L) 1997, pag. 281.

⁴ Învățătorul biblic reformat D. Martyn Lloyd-Jones consideră posibilă o întoarcere a poporului iudeu înainte de revenirea Domnului, dar respinge o viitoare Împărăție a păcii. A se vedea: D. M. Lloyd-Jones, *Gott und seine Gemeinde*, Waldems (3L) 1997, pag. 133-143.

Împărăția de o mie de ani

după cum scrie Alcorn în legătură cu Omul glorificat în cer⁵, iar aceasta este justificat tocmai prin pasaje biblice care au o referință la Israel și la viitoarea Împărăție de o mie de ani. Această așteptare a viitorului îmi oferă o viziune diferită - falsă - asupra lucrurilor pământești din prezent.⁶ În plus, este cu siguranță posibil să cădem de pe cal pe partea cealaltă a acestei probleme, astfel încât nimeni să nu-și mai poată imagina nimic despre speranța noastră cerească. Voi reveni la acest aspect în capitolul 14 „Poziția cerească a credinciosului”.⁷

Cum vor fi împlinite promisiunile

Următoarele pasaje biblice, și sunt multe altele, ar trebui să fie spiritualizate. Dumnezeu nu a fost - în mod reverențios vorbind - capabil să Își îndeplinească promisiunile în mod literal: Isaia 2.2-4; Mica 4.1-8; Isaia 60; 61; 62; 65; 66; Ieremia 3.17; 31; Ezechiel 20.27-44; 36.22-38; Amos 9.13-15; Zaharia 8.1-3,20-23; 14.16-21; Osea 2.18-22; Psalmul 101.8; Daniel 2.37-44.

În Numeri 23.19 se spune: „Dumnezeu nu este om, ca să mintă, nici fiu de om, ca să-I pară rău. A zis El și nu va face? Și a vorbit El și nu va împlini?”

Dacă Israel L-ar fi acceptat pe Mesia al său, timpul Împărăției păcii ar fi putut începe imediat. Nu s-ar fi vorbit niciodată de o Biserică (din punct de vedere uman). Dar, deși poporul Israel L-a respins Salvatorul lor, Dumnezeu nu a renunțat la el. În timp ce asupra poporului Israel zace un acoperământ (2 Corinteni 3.14-16), Dumnezeu a împlinit între timp un plan, pe care îl întocmise înainte de întemeierea lumii și pe care nu l-a dezvăluit „fiilor oamenilor”. Acest plan nu era ascuns în Vechiul Testament, ci „în Dumnezeu” (Efeseni 3.9). Am văzut deja aceasta în capitolul referitor la diferența dintre „Israel și Biserică”. Dacă ne-am uita cu atenție la scrierile Vechiului Testament, am descoperi că în multe pasaje biblice a fost lăsat chiar spațiu pentru această intercalare.⁸

În Romani 11 găsim foaia de parcurs pentru viitor. Acolo ni se spune că Dumnezeu nu a respins pe poporul Său Israel, după care urmează versetele 25-27: „Pentru că nu doresc să nu știți, fraților, taina aceasta, ca să nu fiți înțelepți în voi înșivă: pentru că (1) *lui Israel i s-a făcut orbire în parte*, până (2) *va intra plinătatea națiunilor*; și astfel, (3) *tot Israelul va fi mântuit*, după cum este scris: (4) «Salvatorul va veni din Sion și va îndepărta neevlavia de la Iacov. Și (5) acesta este legământul din partea Mea pentru ei, când voi înlătura păcatele lor.» - Așa cum am menționat mai devreme, o taină este ceva care era ascuns în Vechiul Testament și pe care Dumnezeu a dezvăluit-o în Noul Testament.

Așadar, cum Își atinge Dumnezeu scopul cu poporul său pământesc Israel? Numai atunci când va intra numărul complet de națiuni, „tot Israelul” va fi mântuit și Dumnezeu va împlini pe

⁵ R. Alcorn, *Der Himmel*, Holzgerlingen (SCM) 2011, pag. 96.

⁶ Cine dorește să afle mai multe despre problemele cărții lui Randy Alcorn, poate găsi câteva note despre această carte aici: <https://www.soundwords.de/a9422.html>.

⁷ Cine dorește să afle mai multe despre rai și ce vom face acolo, poate găsi câteva idei în următorul articol: <https://www.soundwords.de/a1114.html>. (Traducerea articolului în limba română se poate accesa la linkul: <https://www.soundwords.de/ce-vom-face-noi-in-cer-a11251.html>).

⁸ A se vedea: Gibt es im Alten Testament Raum für eine „himmlische Einschaltung“? (Există loc pentru o „intercalare cerească” în Vechiul Testament?” de R. A. Huebner - <https://www.soundwords.de/a1139.html>).

Împărăția de o mie de ani

deplin promisiunea noului legământ pe care El l-a promis casei lui Israel și casei lui Iuda (compară cu Ieremia 31.31-34 și capitolul 4 „Noul legământ”).⁹

Legarea diavolului

Teologia Reformată vrea să vadă legarea diavolului, despre care se vorbește în Apocalipsa 20.2 și în acest context este vorba despre o mie de ani, ca fiind deja împlinită în timpul nostru¹⁰, deoarece Evanghelia poate fi vestită în întreaga lume.¹¹ În ce scop este legat satan în abis? „... ca să nu mai amăgească națiunile” (versetul 3). Aceasta depășește cu mult posibilitatea de a putea propovădui astăzi Evanghelia națiunilor. Următoarele pasaje arată clar că satan este, fără îndoială, capabil să înșele oamenii și astăzi: 2 Corinteni 4.4; 11.14,15; 2 Timotei 2.26, dar și Epistola lui Iuda, 2 Petru 2 și Apocalipsa 13.14.

Realitatea, care poate fi observată zilnic în lume, arată cu totul altfel: predicarea Evangheliei întâmpină o rezistență incontestabilă, deoarece satan este încă activ. El umblă „ca un leu care răcnește” (1 Petru 5.8) și încă înșală națiunile, astfel încât acestea să nu vină la credința în Hristos.

Există însă un alt aspect, pe care cei care asociază Apocalipsa 20.2,3 cu vremurile în care trăim astăzi, îl trec cu vederea: ei pun mare accent pe *legare*, dar trec cu vederea faptul că este vorba despre mult mai mult decât legare, și anume *legarea* cu un *lanț mare*, *aruncarea în abis*, *închiderea abisului* cu o *cheie* și *pecetuirea abisului*. Dumnezeu folosește aici un limbaj figurat, pentru a exprima în mod viu faptul că activitatea lui satan este complet împiedicată în timpul celor o mie de ani. Ar fi putut El să exprime acest fapt mai clar?

Unii interpreți își imaginează că lanțul, cu care satan este legat, este atât de lung încât el ar putea încă să iasă din abis¹² sau susțin că este vorba doar de limitarea activității sale pentru a elimina forța pasajului din Apocalipsa 20.2,3.¹³

Totuși, această legare ne dă o idee despre cum va fi atunci când legarea lui satan va deveni realitate conform cu Apocalipsei 20. La prima venire a Domnului, satan a trebuit să părăsească locul acolo unde Domnul Isus Și-a făcut slujba. Dar ce se va întâmpla atunci când Fiul Omului Își va prelua domnia pe pământ în Împărăția milenară a păcii și satan nu va mai putea fi activ!

⁹ În cartea *Der vergessene Reichtum (Bogăția uitată)*, cuvântul „tot Israelul” este discutat mai în detaliu începând cu pagina 230 (Traducerea articolului în limba română poate fi accesată la linkul https://www.mesagerul-crestin.net/eclesia/HTM/Caile_lui_Dumnezeu_cu_Israel.htm capitolul 8.4.4.4)

¹⁰ În capitolul „Răpirea înainte de Necazul cel mare” am văzut că unii creștini reformatori ar dori să extindă Necazul cel mare până în vremea noastră. În același timp, însă, se învață și că acest timp trebuie să fie binecuvântarea celor o mie de ani din Apocalipsa 20, în timpul cărora diavolul este legat. Aceste două extreme nu se potrivesc împreună. Pe de o parte un timp de necaz epocal și pe de altă parte un timp de binecuvântare în care diavolul este legat.

¹¹ Compară cu D. M. Lloyd-Jones, *Gott und seine Gemeinde*, Waldems (3L-Verlag) 1997, pag. 277-278.

¹² Compară cu W. E. Cox, *Biblical Studies in Final Things*, Philadelphia (The Presbyterian and Reformed Publishing Co.) 1967, pag. 161.

¹³ Compară cu H. Haily, *Revelation - An Introduction and Commentary*, Grand Rapids (Baker Book House) 1979, pag. 191, și W. Hendriksen, *More Than Conquerors*, London (The Tyndale Press) 1962 [1940], pag. 190.

Împărăția de o mie de ani

Dacă sunt luate în considerare aici numeroasele promisiuni de binecuvântare ale profeților Vechiului Testament, nu este greu de presupus că această perioadă deosebită, în care diavolul este legat, va fi cea a celor o mie de ani ai Împărăției păcii. Când altfel ar putea exista un timp în care numeroasele promisiuni din scrierile profetice menționate mai sus să fie împlinite?

Conform cu Romani 11.29 și 15.8, ele sunt încă viitoare și, în mod evident, nu au fost încă împlinite. Apostolul Ioan nu a trebuit să enumere din nou toate aceste promisiuni în Apocalipsa 20, deoarece ele erau suficient de cunoscute din Vechiul Testament. Ioan nu a fost însărcinat să citeze profeții bine-cunoscute din Vechiul Testament, ci să dezvăluie lucruri care nu erau cunoscute până atunci: de exemplu, faptul că credincioșii vor domni *cu* Hristos din cer în timpul acestor o mie de ani și faptul unei prime și a doua învieri și al unei a doua morți. Vechiul Testament tace cu privire la aceste detalii. Ioan ne arată cum timpul de pace descris în Vechiul Testament poate deveni realitate: prin legarea lui satan.

Să rezumăm pe scurt cele mai importante puncte încă o dată: în epoca actuală, satan este legat în așa fel încât este posibil să jefuim „bunurile din casa celui tare” (Matei 12.29). Da, în principiu, îl putem considera pe satan drept un vrăjmaș învins. Cu toate acestea, el are și astăzi o mare putere, deoarece nu a fost încă aruncat în abis (Apocalipsa 20.2,3), ci, în calitate de „căpetenie a autorității văzduhului”, își are încă locuința în văzduh și în locurile cerești (Efeseni 2.2; 6.12).

Căderea lui satana are loc în etape. La mijlocul ultimei săptămână-an, adică după trei ani și jumătate, satan va aruncat din locurile cerești pe pământ (Apocalipsa 12.9), unde îi incită pe oameni să se împotrivescă lui Dumnezeu într-un mod fără precedent. Abia la începutul Împărăției de o mie de ani a păcii el va fi legat și aruncat în abis. După cei o mie de ani, el va ajunge în cele din urmă la destinația sa finală, iadul, după ce a fost eliberat pentru o scurtă perioadă de timp (Apocalipsa 20.10).

*Titlul original: Das Tausendjährige Reich
Sursa: Reformatorische Theologie - was steckt dahinter?
Editura Daniel-Verlag, 2025, pag. 63-68.*